

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Casus. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

Tractatus

tertius

Tertia. Ut si possis vel non possis: si let et doles in ginali et pectorali: quod taliter non es certus non oportet adire alium: nec non legecessario est doles secundum voluntatem deliberatam sumando peccatum mortale, etiam in parte fallaris: secundum Pisanum et Petrum de parte lude: quod si credis te habere causam sufficientem et non habes.

Quarta. Si es dubius: posule persterni et bonum et illi adhucce. si non dubitatur: maxime medico timorato.

Quinta. Si autem dubitatur regre eum quod possit dispelare. i. episcopum vel parochianum vel platonum in religione.

Sexta. Tonus autem obligatorius est. xxij annos: et tempore comedendi hora ix.

Septima. Poteris nec ante predictum nec post soluit nisi fiat in fraudem: siue sit yini siue aquae.

Octava. Panis non soluit si sumat per modum medicie: ubi maxime non habet et.

Casus viij.

Quedam accedit ad sacramentum confessionis sine dolore: peccatum mortale licet: Ad hoc autem responderetur secundum Scotum. in. iiiij. et dominum Bonaventuram quod sic: quod quantum in se est perdit sacramentum. Idem videlicet sententia Iohannes Thome. qui dicit quod accedens fieri tenet suam fictionem considerari: quod non est verus si est solum peccatum veniale. Non oportet tamen istud dolor esse contritus onus: sed sufficere si sit attritio. Differunt autem secundum pectorum et imperfectum ista duo. Nam versus antiquus est dolor de perito peccato cum posse emendandi. sed attritio est quandoque tantum intredit iste dolor: quod peccatum tantum displaceat quantum debet placere deo. i. sup omnia. Et ois reliquo dolor circa istum est attritio quod sufficit ad non peccare mortali accidere ad confessionem. Imo secundum Capreolum i. iiiij. sufficit ut cum pectoris gram sequatur. quod aliqui ista attritio est tanta ut prout clavis fiat pectoris. Izzy ut de non semper sit ratio. Imo vero secundum Thome. i. iiiij. dicitur. xvij. q. i. ar. iij. q. j. et ultimo nider: dicitur et ois attritio sufficit ad secundam dolorem: non eundem numero acutitatem: cum attritio actualis nunc fiat pectoris acutus culpa nisi quis actu dum precipit sacram postquam oblitus. Imo dico quod sufficit si quis vel numero nunc ponat oblitum.

let et doles in ginali et pectorali: quod taliter non es certus non oportet adire alium: nec non legecessario est doles secundum voluntatem deliberatam ad quam eventualiter pertinet attritio et pectoris forte non doleat secundum sensum aut voluntatem naturaliter; propter quod debet esse non dolere. Est ei contradictione velim mihi aliquid displicere: et quod non displiceat secundum liberatam et bona cui aliquid placet ipsa etiam complacencia placet per eo tempore quo illud placet. Unde et mitem Bratislavi huiusmodi fuisse absolutam Archieps in chronica narrat. Et licet non approbet historiam: non fefeller doctrinam. Sufficit ligi omnis dolor deceptio et positum non est iudicium vel opinio. Unde stat quod velim abstinerem in futuro: et tamen credo quod non abstinebo sed mutabo voluntatem: quod tamen non vellem modo et hoc multos fallit. Elice conclusiones.

Pris. Quis pectoris non doles de peccato aut voles non auere de futuro peccatum mortaliter si pectoris ut absoluatur.

Secunda. Qui non dico modum pectoris ut absoluatur sed ad recognitioem suorum deo et sacerdotem non peccat ex hoc. quod secundum Rethor. non penitit sed vere sacrum. Unde talis confessio est audienda et eis consulendum: ut dicatur in capitulo quod quidam de penitentia remis.

Tertia. Contritus est enim pectoris propter displaceit super omnia: sic quod est paratus omnia in generali pati deo volente ante quod denovo peccare: licet in particulari non cogiter nec debeat cogitare de hac pena vel illa.

Quarta. Attritus est ois pectoris: et quem aliud dolet de offensa dei: ut sic quantum modum posse emendandi.

Quinta. Quicunque est attritus sine peccato pectori et petere absolutionem.

Sexta. Sicut et quicunque scit se velle hinc

dolorum de peccato in generali et pectorali: et

cum positum est ne sciat se dolere.

Septima. Hoc tales sequuntur gram et absolutoriae: clavis pectoribus imperfectum dolorem: non eundem numero acutitatem: cum attritio actualis nunc fiat pectoris acutus culpa nisi quis actu dum precipit sacram postquam oblitus. Imo dico quod sufficit si quis vel numero nunc ponat oblitum.